

Lite historia

Det var så här det började

Den stora nyheten för året inom OIF var damlaget – en satsning som visat sig nog så lyckosam. Detta gav redan den första träningen i början av februari månad besked om. Man hade valt förläggade inledande övningarna till en fredag med början kl 20 (!), d v s direkt efter killarnas träning på den miserabla grusplanen i Tryde. Ingen kan påstå att töserna hade turen med sig den där första gången - regnigt, kallt och blåsigt och en plan halvt under vatten. Grabbarna ägnade en del av sina göranden åt diverse vadslagningar och gissningar om hur många som skulle komma. De flesta låg väl mellan fem och tio medan några riktigt djärva drog till med en elva-tolv stycken.

Så var då det "historiska" ögonblicket inne – och plötsligt hade planen invaderats av en faslig mängd tjejer i olika åldrar. När man hämtat sig från "chocken" kunde de gapande munnarna utanför planen börja räkna på fingrarna – som dock inte räckte till. När inte heller hjälp av tårna förslog kom papper och penna fram. En stunds tystnad och grubblande och så kom då slutresultatet: över 25 stycken. Fantastiskt.

Åldern varierar rätt mycket på dem som tränar, den yngsta är 11 och de äldsta 20 år. Damlaget kommer först och främst att tas bland dem som är 14-15 år och äldre. Tyvärr finns det ingen serie för töserna som är yngre, men det dröjer nog inte många år innan en serie startar även för dessa. Många andra klubbar som sysslar med damfotboll har just samma problem. Troligtvis kommer träningsmatcher att ordnas för dessa för att intresset inte ska slockna.

Damlaget spelar i Div III Sydöstra, östra. Seriestarten går av stapeln 25/4 då Onslunda möter Smedstorps IF hemma. Till premiären har OIF utrustat "damerna" med en helt ny dräkt där tröjan är blå med en vit lodrat bård, byxor och strumpor vita. Töserna ska försöka försvara dessa färger i serien där förutom Onslunda också Snogeholm och Simrishamn är nystartade lag.

Töserna har enats om en sak: Att inte komma sist i serien. Vidare skulle ett avancemang i YA-cupen sitta fint. Alltså inte alltför höga förhoppningar premiäråret. Men Onslundas "damer" kommer säkert att gå långt, om man ser på vilket intresse och framförallt viljan att lära sig spela fotboll som töserna visat hittills.

Så kom då matchandet igång och till allmän förvåning vägrade "nybörjarna" ta stryk och snart var man uppe i en serieledning som sen aldrig släpptes. Först tre omgångar från slutet kom den första förlusten, 0 – 1 mot Charlo II, men då var seriesegern i stort sett redan klar. Detta nederlag blev också årets enda i seriesammanhang, där för övrigt fem slutade oavgjorda medan tolv vanns. Allt som allt gav detta 29 poäng, hela sex före Sankt Olof och Charlo, och den förnämliga målskillnaden 49 – 9. (Kommentar: vid den här tiden var Charlo I ett av Skånes absolut bästa lag. En seger gav två poäng och inte tre som idag). Faktiskt uppfylldes även den andra målsättningen. Kvartsfinalen nåddes, men här blev respekten för div II-gänget Bjärsjölagård och den "jättelika" publiken - 113 betalande – alltför stor.

En stor del av äran skall även tillskrivas tränaren, lagledaren och alli-i-allot Åke Svensson som i stort sett ensam skött laget trots att han själv är aktiv och dessutom bosatt i Malmö.

Trots seriesegern i division III blev laget inte uppflyttat utan istället nedflyttat till division IV. Förklaringen är dock enkel – fotbollsförbundet har helt omorganiserat seriesystemet, så i praktiken är motståndarna desamma.

1979 vann Onslunda serien för andra gången och flyttades upp i division III.

(Källa: olika nummer av Blåmärket 1976, 1977 och 1979).

Laget som spelade den första seriematchen 25 april 1976. Övre raden från vänster: Anita Jönsson, Birgitta Svensson, Kristina Svensson, Gertrud Magnusson, Lise Christiansen och Lena Grenander.

Nedre raden från vänster: Lotte Gustavsson, Eva Nilsson, Carin Andersson, Gull-Britt Erlandsson, Eva Borg, Carina Erlandsson och Britt-Marie Andersson.